

FEBRUAR

1 P. Ignacij
2 T. Svednica
3 S. Blaz
4 C. Andrej Korz.
5 P. Agata
6 S. Tit
7 N. J. Predpešna
8 P. Janez in Mate
9 T. Orlj iz Aleka
10 S. Pepelnica
11 C. Lurka M. B. C
12 P. Lincelnovo r.
13 S. Agabus
14 N. L. postna
15 P. Fensin
16 T. Julijana

AMERIŠKANSKI SLOVENEK

PRVI SLOVENSKE LIST V AMERIKI

Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URAVNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; S. P. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGU; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO. IN SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V Z EDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian Organizations)

NAJSTAREJŠI
IN NAJBOLJ
PRILJUBLJEN
SLOVENSKE
LIST V
ZDRUŽENIH
DRŽAVAH
AMERIŠKIH.

ŠTEV. (NO.) 22.

CHICAGO, ILL., TOREK, 2. FEBRUARJA — TUESDAY, FEBRUARY 2, 1937

LETNIK (VOL.) XLVI.

Sodišče odločuje v avtni stavki - Hitler ni pomiril Evrope

Ta ponedeljek se vrši sodno zasliševanje glede izгона se-dečih stavkarjev iz tovarn General Motors. — Odstavke prizadetih okrog 150,000 delavcev. — Priti-utegne do dejanskega spopada. — General Motors za-vrnile vsako direktno pogajanje.

Detroit, Mich. — Korporaci-ja General Motors je v svo-jem prizadevanju, da doseže zmago v sedanji stavki, po-segla po najskrajnejšem sred-stvu. Vložila je namreč tožbo pri sodišču z zahtevo, da se izda sodni ukaz, po katerem se morajo sedeči stavkarji v-reči iz njenih dveh tovarn v Flintu, Mich., češ, da so proti-zakonito zasedli tovarne, s či-mer da so prekršili zakon o lastninski pravici.

Tozadevno zasliševanje pred sodiščem, kateremu je pre-dsedoval sodnik P. V. Gadola iz Genesee okraja, se je bilo do-ločeno za ta ponedeljek po-poldne in sodnik je pozval vo-ditelja stavkarjev, Homer Martina in 21 drugih delavskih voditeljev, naj navedejo vzroke, na podlagi katerih bi se sedeči stavkarji ne smeli v-reči iz to-varn.

To je bil že drugi tozadevni apel na sodišče, ki so ga vložile General Motors. V prvem apelu je bila odločitev izrečena v ko-rist korporacije. Izgon stavkar-jev pa se ni izvršil, kajti delav-stvo je dvignilo protest, ker se je ugotovilo, da lastuje sodnik, ki je izdal injunkcijo, večjo mno-žino delnic v General Motors in da je bil zato pri odločevanju pristranski. Zato se tudi ni na-pravil noben legalni pritisk, da se izvede ukaz tega sodnika, E. D. Blacka.

Točasno pa so General Motors zastavile vse svoje upanje v so-dnijo, da se zlomi odpor stavkar-jev, ki sedijo v obeh tovarnah že nad mesec dni. Družba je v svo-ji tožbi navedla, da izgubi vsled stavke biznisa v letnem obsegu za 45 milijonov dolarjev. Od stavke je prizadetih okrog 150-tisoč delavcev, bodisi, da so di-rektno na stavki, bodisi, da so brez dela, ker so vsled stavke tu-di druge tovarne prisiljene, da so uknile obrat.

Situacija kaže postati skrajno nevarna. Šerif je namreč pov-daril, da bo podvel nasilni izgon stavkarjev, ako bo sodišče odlo-čilo proti njim. Malo verjetnosti je, da bi se dali stavkarji kar na lepem izgnati in tako se utegne legalni borbi pridružiti tudi de-janski spopad med stavkarji in šerifovim poštvo.

General Motors so doslej za-vrnile vsako direktno pogajanje z voditelji stavkarjev, četudi se je delavska tajnica, ki je pri tem zastopala predsednika Roosevel-ta, zastavila vse svoje moči pri posredovanju. Koncem pretekle-ga tedna je s skrajno ogorčenost-jo objavila, da je predsednik korporacije, A. P. Sloan, prelo-mil svojo besedo, češ, da je pri konferenci, ki jo je imela z njim v Washingtonu, pristal k poga-janjim. Takoj nato pa se je od-peljal v New York in od tam ji je telefonično naznanil, da se ne bo podajal v nikaka pogajanja, češ, da bo najprej počakal, kako bo sodišče odločilo v ponedeljek.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec"!

VRH. SODIŠČE ZASEDA

Odločevanje o Wagnerjevem zakonu bo kritično.

Washington, D. C. — Ta po-nedeljek se ponovno odpre zas-e-danje vrhovnega sodišča Zed-držav in od tega zasedanja bo dosti odvisno, kako stališče bo zavzela predsednikova vlada proti sodišču. V odločitev pride namreč Wagnerjev delavski za-kon. Ako bo tudi ta zakon raz-veljavljen, kakor je bilo že več drugih New deal zakonov, po-tem se z gotovostjo pričakuje, da bo predsednik na ta ali drugi način podvzel delo, da se oblast sodišča omeji, kajti drugače bi bilo brezpomembno, postavljati kake zakone, ako bi jih ne čaka-lo drugega kakor razveljavlje-nje.

POROČILA STA SE

Zadnje sredo popoldne v cerkvi sv. Štefana v Chicagi ženin Mr. Leo Mladic, Jr., z nevesto gđ. Mary Zulich iz Cicero, Ill. Že-nin je sin ugledne družine Mr. in Mrs. Leon Mladic. Njegov oče je poznan našim čitateljem kot dolgoletni bivši potovalni za-stopnik našega lista. Ženitova-nje se je vršilo na nevestinemu domu v Cicero, kjer se je zbrala številna družba od strani mla-dne. Nevesta prihaja iz druž-i-ne Mr. in Mrs. Čučnik v Cicero. Na svatbo so prišli družine A-sich in njih sinovi in hčere iz Chicage, Cicere, Aurore, itd. Svatba se je vršila v najlepšem redu. Mlademu paru želimo obil-jo sreče in blagoslova na živ-ljenski poti!

13 JIH OBSOJENIH NA SMRT

Moskva, Rusija. — Obravna-va proti 17 obtožencem, obdol-ženim, da so pod vodstvom pre-gnanega Trotzkya vodili zaroto za prevrat vlade, se je končala pretekli petek in sodniki so po osem ur trajajočem razmotriva-nju izrekli obsodbo. Od obtož-en-cev jih je bilo 13 obsojenih na smrt, dočim so dobili ostali štir-je dolgoletno zaporno kazen. Gledalci so bili presenečeni, ko sta bila med tistimi štirimi, ki jim je bilo rešeno življenje, tu-di Karl Radek in Gregor Sokol-nikov, dasi sta bila obtožena kot voditelja cele zarote. V odločitvi sodnikov pa se je glasilo, da ome-njeni štirje niso aktivno sodelo-vali pri terorističnih činih. Ob-sojenci so napravili apel za po-milostitev na centralni eksek-u-tivni odbor, toda prošnja jim je bila zavrnjena.

Katoliški Slovenci v Ameri-ki — zganimo se! Skrbimo, da tekom te kampanje ojačimo svoj dnevnik "Am. Slovenec"!

Oglasi v "Amer. Slovencu" imajo vsikdar uspeh!

POVODENJ UPADA

Iz poplavljenih krajev se voda počasi umika.

Louisville, Ky. — Mesta, ki jih je zalila povodenj pretekli teden, polagoma zadobivajo nazaj svojo prejšnjo obliko, ko se vodovje sicer počasi, toda stalno odteka. V tukajšnjem mestu je prišlo do ponedeljka že toliko do normalnega stan-ja, da so po ulicah lahko vo-zili truki in avtomobili. Podob-no je tudi v mestu Cincinnati in drugod. Prične pa se zdaj naporno delo izčiščevanja bla-ta in navlake, ki jo je voda prinesla. — Glede doline reke Mississippi vlada še negoto-vost, ali ji bo prizanešeno pred povodnjjo, in armadno povelj-stvo je pripravljeno, da v slu-čaju nevarnosti lahko vsak čas izprazni mesta.

VLADA PREGLEDUJE PRI-ZADETE KRAJE

Washington, D. C. — V kra-je, prizadete od poplave, so bili pretekli teden odposlani štirje višji vladni uradniki, med njimi administrator za javna dela, Harry Hopkins, katere je pred-sednik Roosevelt odposlal tja, da pregledajo situacijo. Njih na-loga je, da po pregledu sestavijo načrt za izčiščevalno in sanitar-no delo po upadu vode. V ponedeljek je skupina sprispela v Memphis, na kar bo obiskala vsa važnejša mesta.

ODBIT NAPAD NACIJONA-LISTOV

Madrid, Španija. — Na seve-rozapadni strani Madrida so vladne čete pretekli teden v pre-senetljivem nočnem napadu za-vezele neko važno postojanko, ki so jo držali nacionalisti. V pe-tek so nato nacionalistične če-te izvršile protinapad, a so bile odbite in je postojanka ostala v vladnih rokah. Bitka je bila iz-redno srdita in v mesto se je razločno slišalo eksploziviranje ročnih granat in streljanje pušk.

ŠIRITE AMER. SLOVENCE

SE ENA DRŽAVA PROTI OTROŠKEMU DELU

Carson City, Nev. — Tistim državam, ki so doslej odobrile amendment k ustavi, po katerem se prepoveduje otroško delo, se je v petek pridružila tudi Ne-vada. Predsednik Roosevelt je nedavno apeliral na države, naj ratificirajo ta amendment.

KRIŽEM SVETA

— Pariz, Francija. — Vojno ministerstvo je zadnji teden objavilo v poslanski zbornici, da ima načrt, po katerem se bodo meje proti Nemčiji zava-rovale z oddelki aeroplanov in zgradilo se bo tudi več bojnih ladij.

— London, Anglija. — Za-kladniški kancler je v petek izrazil opozorilo, da se bodo morali davki zvišati zaradi o-jačenja v oboroževanju de-že, češ, da se na stotine milio-nov funtov uporablja za izde-lovanje municije in orožja.

— Florence, Italija. — Ru-munski prestolonaslednik Mi-hael je bil pred nekaj dnevi operiran na slepiču. Njegovo stanje je postalo resno, ko ga je zadnji petek napadla in fluenca.

SEDEČI STAVKARJI V VLADNI HIŠI

Detroit, Mich. — Skupina ti-stih delavcev, ki se ne strinjajo s stavko v General Motors, je pretekli teden odšla v Lansing in zasedla eksekutivne urade go-vernerja Murphya, hotel ga s-tem prisiliti, da nastopi proti stavkarjem in doseže obnovitev dela. V petek so sedeli tamkaj deset ur, a so ob odhodu izjavili, da se bodo v ponedeljek vrnili, ako ne bo stavka končana. Go-verner pa se je izrazil, da ve, da je to delo izvalceev, in je pov-daril, da sedečih stavkarjev ne bo dal s silo izgnati, tudi, ako bi desetstisoč stavkokazov prišlo se-det v njegove urade. V petek je pri zborovanju stavkujočih av-tomobilskih delavcev nastopila Angležinja Miss Wilkinson, čla-nica angleškega parlamenta, ki je vzpodbujala stavkarje, naj vztrajajo. Dejala je, da se iz te-

NEGOTOVOST V EVROPI

Hitlerjev govor izzval proble-me, ki bodo otežkočali po-litično pomiritev Evrope.

Pariz, Francija. — Govor, ki ga je imel preteklo soboto nemški Führer Hitler in kate-rega je s tako napetostjo pri-čakovala cela Evropa, ni pri-nesel posebno blažilnega učni-ja. Izrazil se je sicer, da je pripravljen, sodelovati z dru-gimi evropskimi državami, vendar je to izjavo od v take pogoje, da jih evropski državni-ki ne bodo mogli brez nadalj-njega sprejeti.

Predvsem je Hitler opral Nemčijo vsake krivde, da je ona zakrivila svetovno vojno, in pri-tem je javno povdaril, da ver-zajskih mirovnih pogodb ne smatra več veljavnim. To Evro-pe ni posebno razburilo, saj je Hitler te pogodbe že itak drugo za drugo prekršil, toda bolj res-no pa je vprašanje glede kolonij, ki jih je lastovala Nemčija prej in ki so ji bile z mirovnimi po-godbami vzete. Te zahteva Hi-mler nazaj in to bo brez dvoma povzročilo za Evropo še marsi-kako neprijetnost.

Na odpor je zadel Hitler pri francoski vladi tudi z napadom na sovjetsko Rusijo, ki ga je iz-razil v svojem govoru. Francija namreč povdarja, da se ne more doseči nikako uspešno sodelova-nje med evropskimi državami, ako ne bo pritegnjena k temu tudi Rusija; s to pa Hitler ne mara absolutno nikakih poga-janj.

NEVARNO ZBOLE

Johnstown, Pa. — Rev. Pa-schal Esser, pomož. župnik žu-pnije sv. Terezije, je nevarno zbolel za pljučnico. Dne 28. jan. je bil odpeljan v Mercy bolnišni-co. — Častitim sobratom ga priporočamo v memento.

ga razvidi, za kako važno stvar se bore, ko delodajalci razmeta-vajo milijone, da bi jim prepre-čili, doseči to stvar.

Iz Jugoslavije

Tragičen slučaj pri kuhanju žganja v Slovenskih gorica-h, ko je tovariš na poti domov pobil svojega druga. — Slovencev ne pustijo iz Rusije. — Smrtna kosa. — Razne druge vesti iz starega kraja.

V pijanosti ubil prijatelja
Sv. Lenart v Slov. gor., 8. jan. — V Spodnjem Partinju v občini Jurjevski dol se je pripetil danes zjutraj ob 3 tra-gičen slučaj, ki je zahteval človeško življenje. V teh kra-jih je sedaj doba žganjekuhe, ker so ljudje vsa druga dela že opravili ter imajo več časa. Žalibog so pa take prilike do-stokrat usodne ker se zbira pri žganjekuh mlado in staro iz okolice ter kroži med obisko-valci prav pridno kozarec z vročim žganjem. Tudi v Parti-nju so se sinoči zbrali fantje iz okolice pri kmetu, ko je kuhal žganje ter bedeli poleg kotla čez polnoč. Med njimi sta bila tudi 30 letna Rudolf Žvalkar in Albin Senekovič. Z drugimi obiskovalci vred sta se opila ter je nastal med obe-ma v pijanosti prepir. Napo-sled so ju pregovorili, da sta odšla. Na poti proti domu pa je Žvalkar z ročico potkolke do smrti Albina Senekoviča. Degodek je v celi okolici raz-buril ljudi. Ubijalca so oro-žniki že zaprli.

Zepet eden iz Rusije
Maribor, 11. jan. — Danes se je oglasil na mariborski po-litiji zanimiv gost Lilič Djul-bo iz Rogatice v drinski bano-vini, (nekdanja Bosna in Her-cegovina,) ki je bil leta 1915 ujet v Karpatih in je od tedaj živel kot vojni ujetnik v Rusi-ji. Lilič, ki je prestopil iz mo-hamedanske vere v pravoslav-je, se je v Rusiji tudi oženil že leta 1919. Leta 1931 se je začel potegovati za vrnitev v domovino, pa je šele lanske je-sen dobil dovoljenje. Pripovo-deval je zanimive stvari iz živ-ljenja kmečkega prebivalstva. Povedal je, da so lanske leto-imeli dobro letino, a kljub te-mu kmetje sedaj stradajo, ker jim je vlada pobrala domala skoro vse žito. Po vsej Rusiji, ki je pripovedoval, se širijo revnice, da bo v kratkem ve-lika vojna in ljudje se je ve-seljijo, ker upajo, da bodo z vojno nastali v Rusiji silni ne-miri. Najbolje je sedaj biti vo-jek, kajti ta ima vse, dobro obleko, dovolj jesti in je naj-bolj upoštevan, dočim živi ostala prebivalstvo v pomanj-kenju in bedi. — V kraju kjer je prebival, živi še nekaj vo-jnih ujetnikov, med njimi tudi več Slovencev, katerim pa ne dovolijo povratka, četudi so prosili zanj že pred mnogo le-ti. Njemu so pri odhodu iz Ru-sije pobrali ves denar in vse, kar si je v teku let prihranil, pustili so mu le toliko da je lahko kupil za sebe, ženo in sina kake štiri funte kruha.

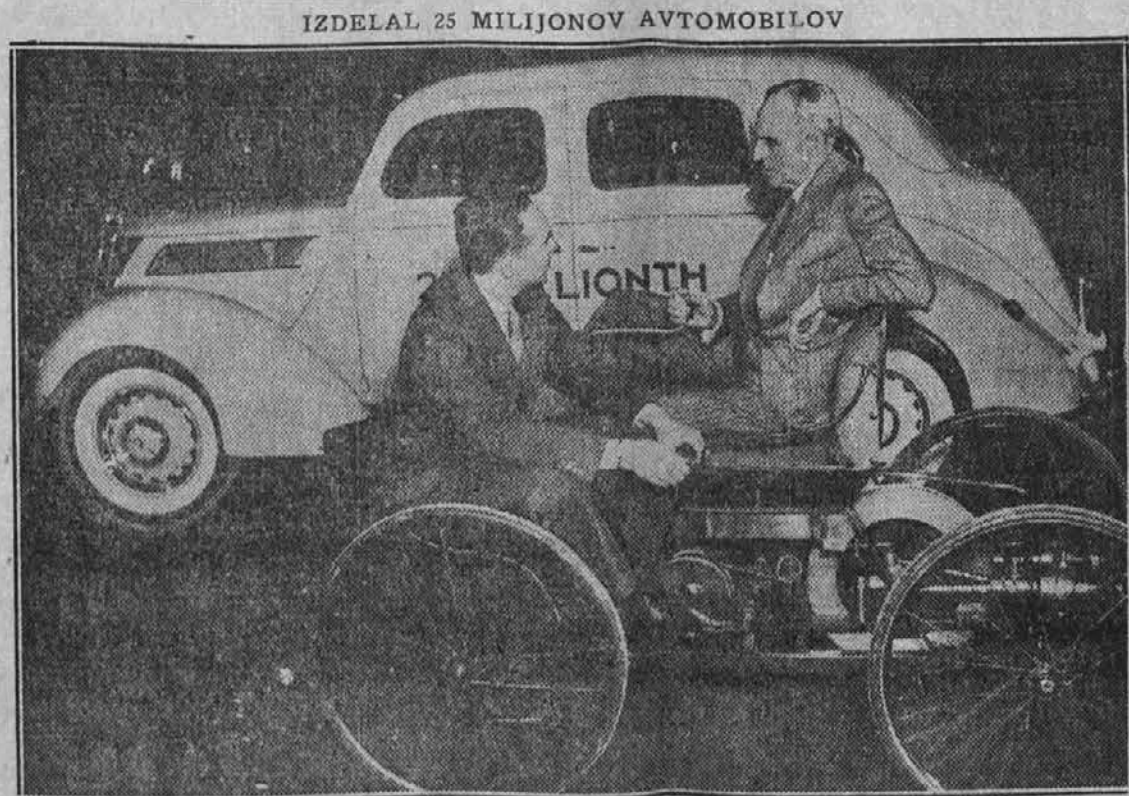
Trpljenje naših delavcev v
Kakor poroča neki ljubljans-ki časopis, so neki agentje na Sušaku, pa tudi po drugih kra-jih, vabili delavce, da bi šli na delo v Iranu v Perzijo. Od delavcev so zahtevali zdrav-niško spričevalo in pa da sami plačajo potne stroške. Obljub-ljali so jim pa, da bodo lahko 75% svoje plače pošiljali do-mov. Sedaj pa delavci pišejo domov, da so bile obljube la-žne in da skoraj ves zaslužek gre za prenočišča in hrano, ki je draga in slaba.

Ubil se v jarku
Tragična nesreča se je pri-petila v Žerjavu. Tam se je na pobočju strmega hriba igra-la skupina otrok. Na zmrzli zemlji pa je pet in pol letni-mu Andrejčku Ferku spo-drsnilo ter je priletel v jarek. Pri padcu je zadel s temenom ob kamen da mu je počila lo-banja, kar je povzročilo otro-kevo smrt.

HOČETE napraviti ve-selje vašim hčeram in si-novom? Dobro, tedaj po-skrbite, da dobite čimpreje katalog kampanjskih na-grad od Uprave "Amer. Slovenca"!

V LETOŠNJI kampanji je določenih nad 150 zelo praktičnih predmetov za kampanjske nagrade za stare in mlade. Poskrbite da dobite čimpreje naš kampanjski katalog.

Dragoceni dim
V preteklem letu so Mari-borčani pogrnali v dim raznih

V Fordovih tovarnah se je nedavno izdelal 25 milijonski avtomobil, ki ga kaže gornja slika in na katerem sedi Henry Ford sam. V ospredju pa sedi njegov sin Edsel na vozilu, ki je bilo prvo, kate-rega je izdelal Ford in ki kaže velikanski napredek, kateri se je dose gel v avtomobilski industriji te-kom zadnjih 44 let.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljov in dnevoj po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Še en odziv

Te dni smo prejeli še od nekega drugega našega so-
misljenika naslednji odziv na naše članke glede večje
aktivnosti med nami katoliškimi Slovenci v Ameriki, ka-
teri piše:

„Predragi:—

„Članke v „Amer. Slovincu“, kjer tožite o brezbriz-
nosti na strani naših katol. Slovencev so na mestu, samo
veliko prepozni so. Tako bi morali klicati naprej in na-
prej vsaj pred 25 leti. Dalo bi se sicer še nekaj doseči in
je tudi res, da je boljše pozno, kakor nikoli.

Predragi moj urednik! Socializem in komunizem sta
nekaka nalezljiva socialna bolezen. Kakor kuga, ki se sa-
ma širi in proti vsaki kugi je treba dobrih zdravnikov, da
jo paralizirajo. Ne jaz ne Vi nisva kriva, da se ta bole-
zen med ljudmi širi. Kriv je sistem, mislim gospodarski
sistem, katerega je baš hrabri bojovnik Father Coughlin
tako junaško zgrabil za vrat in se vrgel z njim v boj. Ali
žalostno je, da moram zapisati, da so ga ravno katoličani
zapustili na volini dan, ko bi se bilo treba pokazati. Ka-
ko se duhovnik v takih slučajih počuti, vem iz lastne sku-
snje. Gre v boj in na fronto, da bi drugim pomagal, pa
ga tisti, ki jim želi pomagati ne podpirajo. Kdo naj ima
še veselje za nadaljno delo?

Da pa ni med nami trdne solidarnosti je pa vzrok to,
ker med nami se ne deluje po jasno in trdno načrtanih
programih. Samo s par govori, ali s par članki v časopi-
sih, se pa to ne da doseči. V tem se je zmotil tudi Cough-
lin, kakor so se tudi mnogi drugi pred njim, ki so na enak
način poskusili mobilizirati katoličane in z njimi udariti
na organiziranega nasprotnika. Zid, katerega hoče kdo
podreti in porušiti je treba preje dobro proučiti, kako
močan je — drugače se lahko glava razbije. Utrditi kako
gotovo miselnost v masah, potrebuje mnogo časa. Deset-
letja vzame, da vzgojite mase, ali vsaj gotovi del nje, s ka-
terim bi se kdo upal na fronto.

Kar mi katoliški Slovenci v Ameriki potrebujemo je
dobrega nadarjenega voditelja. Toda kje ga dobiti? Jaz
še danes ne razumem kratkovidnosti, zakaj je prenehala
Zveza slovenskih duhovnikov v Ameriki. Ravno ta bi mo-
rala biti tista matica, iz katere bi prihajala vsa slična po-
buda in vsi potrebni programi. Mi bi morali imeti stalne-
ga potujočega misijonarja, ki bi redno vsako leto v gotovih
časih obiskoval naše naselbine in dajal ljudem priliko za
sv. zakramente. Pa mi poreče kdo, saj so v vsakem me-
stu katoliške cerkve in duhovniki. I seveda so, saj to vem,
ampak tujci so tam in tujec je našemu človeku mrzel.
Oprostite, da jasno povem — ampak tako je.

Za zgled, da bi bilo tako zelo potrebno so nam
nasprotniki. Po malih naselbinah so se nasprotniki
vgnzdili. Zakaj? Tam ni pastirja, ki bi čuval ovce in
iste svaril pred zlom. Bili so pod območjem socialistične
propagande in danes pojdite med nje, kaj najdete?—Z du-
šo in telesom so za nje. To je kar sem povedal omenil, da
desetletja vzame, predno se utrdi miselnost v dušah in
sreih. Zato je nesmiselno misliti, da bomo to vprašanje
rešili kar tako le pred zajutrekom s par članki, ali pa s
par govori. Taka bolezen se ne ozdravi samo z par besed-
dami, kakor tudi ne z brezovko.

Tu je treba načrtnega dela. Tako delo more voditi
pa le edino kaka organizacija, ki dela inteligentno po jas-
nih načrtih. To poskusite, pa se bo še mnogo rešilo kar
je zgubljenega. Taka organizacija bi morala pa skrbeti
za vso potrebno propagando, ki bila potrebna za utrjeva-
nje katoliškega duha med nami.

Oprostite, da sem Vam jasno povedal. Zaliti nimam
namenja nikogar, resnico povedati se mi zdi, da sem pa
dolžan, če hočem biti sam s seboj pravičen. In tako sem
svoje povedal.

Vas prijazno pozdravljam,

N. N.

P. S.: — Podpis pridržite. Saj osebe ne smejo šteti,
ideje so, ki štejejo.”

Veleč. gospodu, ki je nanizal obrazložil svoje mnenje v
tem oziru pristrana hvala in ga prosimo, da se še oglasi.

Vabimo pa tudi druge, da pridejo na plan in povedo svoje
misli k vprašanju, kako bi katoliški Slovenci dvignili svo-
je aktivnosti in gibanja. Vsak stvaren prispevek v tem
oziru, bomo z veseljem objavili.

TO IN ONO IZ ELY

Ely, Minn.
Danes ko pišem te vrstice je bil pogreb pokojne Mrs. Anton Golobich ki se je vršil iz hiše žalosti na West Sheridan St. v cerkev sv. Antona Pad. — Pokojna je bila članica dr. Srca Jezusovega št. 2, JSKJ, in članica podružnice št. 23, SZZ, ki so se korporativno z zastavo udeležila pogreba. Rojena je bila v vasi Težka voda, župnija Stopiče leta 1886 pod imenom Ana Klobučar. Tukaj v Ely zapuša žalujočega so-
proga. Vzrok smrti je bila pljučnica. — Počivalj v miru.

Te dni sta odpotovala z Ely Mr in Mrs. Jacob Smrekar in sicer v Milwaukee, Wis. Mr. Smrekar je bil dalje časa uslužben v trgovini Kovač bratje, sedaj bo pa vodil lastno trgovino v Milwaukee. Želimo mu mnogo uspeha. — Jo-
sip Grahek Jr. je bil pozvan iz CCC kempe k težko bolni ma-
teri, katera je sestra zastopni-
ka Amerikanskega Slovence. Mr. Grahek je uslužben v zdravniškem oddelku in kakor izgleda bo kmalu cel doktor. — Župan Jacob Peshel je ime-
noval rojaka Petra Kochevar-
ja za policijskega kapetana na nočnem shtu. — Mrs. Louis Rebolj se je te dni povrnila domov iz St. Mary bolnišnice, kjer je prestala težko operaci-
jo.

Influenca se je hudo raz-
pasla tudi v Taborščih CCC. Razširjena je tako da je skoro polovica mladeničev zbolela za to epidemijo. — Mrs. Matia Kobe je odpotovala te dni v Flint, Mich., k bolnemu sinu Albertu, ki je bil težko obolel za pljučnico. — Mrs. Kobe ima v Flint, Mich. omoženo sestro, očeta Mr. Jos. Agnichia in dva sina, Alberta in Josea.

Tukaj v Ely se te dni naha-
jajo glavni uradniki JSKJ na reviziji računov. Kakor navad-
no, je bilo vsako leto najbolj mrzlo tedaj, ko so dospeli ti v Ely, tako je tudi letos padlo živo srebro v toplomeru dne 26. januarja na 32 stopinj pod ničlo. Torej se nam za enkrat ni bati poplave.

Jernejčan

VESTI S SLOVENSkih FARM

Willard, Wis.

Mr. Klarich, ki se je dalje časa zdravil v bolnišnici, se se-
daj nahaja doma in zdravje se mu polagoma vrača. Upati je, da sčasoma popolnoma zopet okreva. — Mr. Frank Perov-
šek, kateri je že tudi dalje časa bolehal, je na potu popol-
nega okrevanja. — Naš samo-
stanski brat je prestavljen v

New York, kjer bo v pomoč č. g. Fathru Gabrenji, ki se je še pred nedavnim časom vrnil iz Evrope. — Tukaj je bilo več bolnih za tako imenovano „flu“, ki pa sedaj nekoliko pojenjuje. — Zadnje čase smo dobili precej snega; po neka-
terih krajih ga je nametalo in napihalo precej, da mnogi ne morejo ven s svojimi avtomobi-
li. — Mr. Mike Krule, učitelj McKinly šole, Gorman, — Hvala vsem, ki ste poravnali naročnino. Katerim je in ka-
terim naročnina v kratkem po-
teče, naznanim, da jih bom obiskal. — Pozdrav.

Ludvig Perushek

FISMO Z JUŽNE ZEMLJE

Buenos Aires, nov. 1936.

Ze pred letom je padla be-
seda o imenovanju g. dr. Iz. Cankarja za ministra v Buenos Airesu, 2. novembra na vernih duš dan smo ga pa zares pri-
čakovali. Ob 10. uri, tako so rekli pride „Oceania“. Dobro. Torej ob pol 10. bomo tam. Pa je že tako, da niso samo „jagri“ dobri za potegavščine, tudi mornarji jih znajo. — G. odpravnik poslov. dr. Stojano-
vič in uradniki, g. Doktorč, zastopniki društev in odličnej-
še osebe naše kolonije so hite-
li v pristanišče. Toda, spaka, alj ni že tam dimnik „Oceani-
je? Seveda, kajpada. Saj je že ob 8. uri prišla. Ti pesjan-
ska zadeva! Pa smo pripravili tako lep spektakel iz nageljnov in rožmarina, da bi mu ga izročila Laknerjeva Angelca v prvi pozdrav, slovenski pozdrav v tujini. — Se je vihrala na ladji jugoslovanska zastava, kar smo z veseljem ugotovili — naša zastava — na italijanski ladji, ki so jo prav kmalu na to umaknili, ker našega mini-
stra že več ni bilo na ladji.

Sitna zadeva, da je kaj. Saj vemo, kako nestrpno vsak ča-
ka, kako željno gleda, če bo našel med pričakujočo množico človeka, ki mu bo po dolgi vožnji in kot v začetku dopol-
nitve tisočeri želja vedel pri-
jazno besedo v pozdrav. Vsi so se pozdravili s svojci, si toplo stisnili roke, in naš željno pričakovani je zastoj iskal prijaznega pozdrava.

Pa smo ga kmalu našli v car-
narnci in smo pohiteli. Sicer nekoliko pozno, a vendar s toplim pozdravom smo popra-
vili zamujeno. Nageljni in rožmarin in lepa beseda ga je vrazdostila. Kakih 20 oseb je obkolilo g. ministra, ki je brez neprikl. srečno stopil na to zemljo, kjer upamo, da bo z obilnim uspehom vršil veliko

poslanstvo, ki ga med nami ima.

Tukajšnje časopisje je isto jutro že objavilo zelo pohval-
ne dopise in prineslo tudi sli-
ko našega ministra g. dr. Iz. Cankarja. Navedli so najpo-
membnejše njegove spise s povdankom, da uživa v uče-
nem srednjeevropskem svetu sloves priznanega učenjaka, literarnega in umetnostnega kritika in zgodovinarja. Pose-
bej poudarja „Razon“, umer-
jen desničarski list, da je no-
vi minister osebni in idejni pri-
jatelj dr. Korošca, notranjega ministra, voditelja slovenske politične stranke in da je bil tudi urednik vodilnega dnevi-
ka „Slovenca“.

Pa imamo tudi osebnih za-
nimivih novic. Ob koncu šol-
skega leta se morejo tudi otroci slovenske matere pohvaliti z lepimi uspehi. Tako je n. pr. g. Leon Lah, doma iz Sv. Hele-
ne na Pertoči, dobil na visoki trgovski šoli „Carlos Pellerini“ drugo premijo. Med vsemi je bil on edini tujec in je dose-
gel med 30 sošolci drugo me-
sto.

Vseh svetih in vernih duš dan! Ne le vsaka stvar, tudi vsaka dežela po svoje Bogu daje čast Krizanteme, bele, nekako žalostnoskrivnostne, krasijo doma grobove rajnih in cveto na oltarjih, ko se mrko vleče jesenska megla čez slovensko zemljo.

Prvo zelenje zgodnje pomladi prinese s svetno butaro k bla-
goslovu, prvo vinsko mladiko nese vstali Zveličar v procesiji.

Tukaj nosijo rajnim na gro-
bove lilije in dehteče vrtnice, na božji grob pa polagajo krizanteme, ko pojo veliko-
nočni zvonovi. Zato pa imamo šmarnice sedaj in ne v majni-
ku. Od 8. novembra do 8. decembra, ki je praznik prve-
ga svetega Obhajila. Toda, ni da bi primerjal tukajšnji maj-
nik z našim slovenskim. Po-
dobno je, da ima lepa melodi-
ja domovinsko pravico le v operi in gledališču in tam, kjer mora Bog vstran obrniti svoj pogled. V cerkvi se zadovolji-
jo z mjavkanjem. In zato se-
veda tudi naravno, da cerkve niso ta mesec nič bolj obiska-
ne kakor druge čase.

Kot kaplan na župniji imam seveda tudi „šmarnice“. Pa sem moral preteko nedeljo kar usta zapreti našim pev-
kam, zakaj, če je šlo meni skozi ušesa, ki mi niso drugi nikoli priznavali najfinjšega čuta za to, potem je bilo še marsikomu za žolč, Mariji pa tudi ne kaj v čast.

In sedaj zlobimo... češnje. Ne jaz. So namreč precej dra-
ge. Kakih 15 do 20 Din kg bi prišlo. Da v tukajšnji bližnji okolici ni tega sadeža, to vem. Menda pridejo doli od Men-
doze in iz prov. San Yuan.

Krompir bo že kmalu cvetel tistim, ki so ga prav zgođa-
sadi.

Pravijo, da je letošnje leto zelo čudno. Da ni navadno ta-
ko hladnih dni v tem času, kot smo jih imeli in jih še imamo,

da bi zjutraj skoraj padlo do ničle, čeprav je popoldne 20 stopinj C in še čez nad ničlo.

18. oktobra smo imeli zelo posrečno cerkveno slovesnost, srebrno mašo g. Doktoriča. Saj veste, da mora biti zmeraj kaj posebnega. Če ne pa se ne spleča živeti. In to tudi ni vsak dan, da bi se slavile srebrne maše. Tako se je oni dan na-
bralo Slovencev od vseh strani, da je bilo veselje. Gotovo jih je bilo kakih 500, ki so s šte-
vilno udeležbo dokazali da je ona kapela prekratka in pre-
ozka če bi hoteli kaj pridno prihajati. Tako je povedal g. Doktorič, da bi vse lepše in bolj z veseljem zapel svoj ju-
bilej na Sveti Gori, pa je vse-
eno za nas bil to lep in pri-
jeten praznik, ki nas je tako lepo združil, ne le vse Sloven-
ce — bila so zastopana razen enega vsa slovenska društva, — tudi Hrvatje so bratsko pri-
šli k nam in smo tako imeli res vesel dan, ki smo mu dali še več vsebine s skupnim ko-
silom, na katerem smo ugani-
li, da bi hoteli slaviti zlato mašo slavljenčevu na Sveti Go-
ri, na grobu dr. Sedejevem. Slavnostni govornik v cerkvi je bil g. Kastelic, ki je tako le-
po pokazal trnjevo pot duhov-
skega življenja ob zgledu do-
moljubnega preroka Jeremija ob besedi Gospodovi.

Da, saj je res! Kaj pa poč-
no sedaj, ko so tam kar trije slov. duhovniki? Upravičeno vprašanje. Tarokiramo že ne, pa tudi ni časa, da bi šli „K Janezu“ na pol litčka. Naša fara je velika, dolga in široka in se nam niti ni treba kaj pregovarjati. Tako je torej sedaj, da bo g. Jože Kastelic iskal „izgubljene brate“, ki so se v „egiptovski“ deželi pre-
polni kruha izgubili po širnih planjavah te neskončne zem-
lje tja do And in dalje na jug in na sever. Izhodišče nje-
govemu delu bo Rosario G. David Doktorč bo zastavil brazdo v Montevideu v državi Urugvaj, kjer je kakih 500 Slovencev in do 10.000 Hrvat-
cev. Jaz bom pa iskal za na-
mi, ki si služijo svoj košček kruha v tem modernem Babi-
lonu.

Pretekli mesec smo imeli ljudsko štetje. Samozavestni „porterni“ (mestne srajce) so bili prepričani, da bodo pono-
no rekli, da jih je še vsaj 3 milijončke. Pa bi bilo treba, da bi nekateri napravili tako kot „trdoživ“, ki pravijo, da se kar od jeze napihne in poč-
i in sta iz njega dva in še več. Štetje je pokazalo le 2.383.000 oseb.

Hladnik Janez.

PREVEČ KAVE V BRAZILIJ

Brazilijski državni oddelek za kavo je sporočil, da si je omislil za pospešeno uničevanje seda-
njih prevelikih zalog kave po-
sebne aparate. Ti aparati so sposobni uničiti 100.000 vreč ka-
ve na dan. Kakor znano, uniči-
jejo kavo v Braziliji zato, da bi ji cena ne padala.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Radi prepovedanih pijač

Milwaukee, Wis. — Menda se nekateri ljudje kar ne mo-
rejo privaditi resnici, da je prohibicija odpravljena, kajti zvezni agentje še vedno tu in tam staknejo kako skrivno žganjekuho. Med temi kršilci so pa seveda tudi naši rojaki. Tako je ta dni bilo pred zvez-
nim sodnikom Geigerjem zo-
pet več takih grešnikov, med katerimi je bil eden Slovene in trije Hrvatje. Vsi so se zago-
varjali, da so izdelovali žganje le „za svojo domačo uporabo.“ Sodnik jim je pa „dokazal“, da se to več ne izplača.

Graducija

Cleveland, O. — V East High šoli so graduirali prete-
kli tork sleded mladi sloven-
ski dijaki in dijakinje: Louis Babich, John Drčar, Wm. Ho-
čevan, Jos. Matjašič, Mary Bo-
gadek, Josephine Florijančič, Elizabeth Srenšek, Berta in Mary Tomich in Mary Ujčič.

Barbertonske vesti

Barberton, O. — Barberton-
ski „Slavčki“ bodo imeli v ne-
deljo 7. februarja ob 3 uri popoldan svoj prvi koncert v Dvorani Društva Domovina na 14 cesti. — Novo izvoljeni cerkveni uradniki v fari Presv. Srca Jezusovega so sledeči: Mr. Frank Smrdel, za tri leta; Mr. Josip Lukežič in Mr. John Grbec, za dve leti. Farni taj-
nik za letos je Mr. Alojz Arko.

Clevelandski bolniki

Cleveland, O. — V Glenville bolnišnico je bil odpeljan mest-
ni sodnik Frank J. Laushe in se je moral takoj podvreči operaciji na slepicah. Operaci-
jo je srečno prestal in upati je da bo v dveh do treh tednih že zopet doma. V St. Alexis bolnišnico je bil odpeljan Mr. Karl Rotter s Kewanee Ave. — V isto bolnišnico se je mor-
al podati Anthony Maurich Jr., z Holmes Ave. — V Cha-
rity bolnico je bila odpeljana Anna Bole z E. 55. ceste. — In v East End bolnišnici je sre-
čno prestal operacijo coolin-
woodski rojak Anton Rupnik.

Nesreča v rovu

Strabane, Pa. — V St. Fran-
cis bolnišnico v Pittsburgh je bil odpeljana Mary Sel. Med-
tem se je pa še njen soprog po-
nesrečil pri delu v premogov-
niku in sicer mu je stroj za izpodrezovanje zlomil levo no-
go.

Nerodna bratca

Noble, O. — Enajstletni Ed-
ward Živec in njegov petletni bratec William, sta v hlevu se-
kala koruznico za krave. Pri tem je prišlo do nesreče, pri kateri je Edward skoro do kra-
ja odsekala mlajšemu bratu dva prsta.

„TARZANOVA DVOJNIKA“

(47)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Tarzan se je približeval vojaku, ka-
terega je bil Gala poslal oprezo-
vati za Tarzanom, ki naj ga zvodi v puščavo. Kmalu je Tarzanov ostri nos zavohal v bližini človeka. Vedel je da je to črne in ne dečka, katera je zasledoval tako neutrudno in silno želel, da bi ju čim prej skoraj našel.

Ko se je nekoliko ogledal in določil smer v kateri bi moral biti črnc, se je naglo pognal skozi vejeve in kmalu zagledal pod seboj črnega vojaka s su-
lho in ščitom, katerega je bil Gala poslal. Tarzan je kakor prikazen naglo skočil z drevesa, skoro ravno pred prestrašnega črnca poslancu.

Tarzan se ni bil brez strahu pribli-
žal, medtem ko je oboroženi črnc ves trepetal ob pogledu na tega belega or-
jaka. Ne da bi izgubljal čas, je Tarzan vprašal črnca: „Ali si videl kje dva izgubljena bela dečka?“ „Da bwana,“ odgovoril črnc. „Kje?“ je naglo povzel Tarzan. „Štiri dni proti zapadu.“

„Bržkone so padli v roke divjemu Moogawa ljudstvu, kateri nameravajo umrtiti, uboga bela mlada bwana,“ je hinavsko govoril črni vojak. — „Kate-
ra pot je najkrajša do tja?“ vpraša Tarzan. „Ne morem ti natančno pove-
dati, ker je veliko stran potov, toda spremim te do tja,“ reče hinavsko čr-
ni vojak.

Nedeljski pomenki

P. Aleksander

PRVA NEDELJA V FEBRUARJU

Jezus, Sin Davidov, usmili se me. Kakor se je evangelijski slepec čutil odvisnega od božjega Zdravnika, tako bi morali mi z svojo vero izpričevati svojo odvisnost od Boga, ki je edini gospodar našega zdravja in naše ga življenja.

Od kar svet stoji, je obstojala lastninska pravica. Kdorkoli si je kaj pridobil, je bil gospodar pridobljenega, kdorkoli je kaj iznašel, je dobil patent za svojo iznajdbo, kdorkoli je kedaj napisal kako knjigo, je dobil "copyright", kakor pravimo. Nihče drugi se ni smel izdajati za pisatelja knjige.

Kaj pa naše življenje? Kdo ima patent zanj, kdo ima lastninsko pravico do našega življenja...? Menda edino Bog. On je poklical življenje iz nič in samo On je in bo ostal vekomaj gospodar vsega ustvarjenega. Nihče mu ne more te pravice vzeti, ker nobenega ni nad njim, najmanj mu jo more vzeti človek, ker je samo njegova stvar. Torej tudi ne smem tega življenja uporabljati proti nameram velikega gospodarja Boga.

On nam je dal življenje, to se pravi, dal nam je kosček svojega srea, to življenje moramo uporabiti v dobro in korist samim sebi, ne smemo razpolagati z njim v škodo sebi in sramoto božjemu imenu.

IZ DEŽELE SUŽENJSTVA IN TRPLJENJA

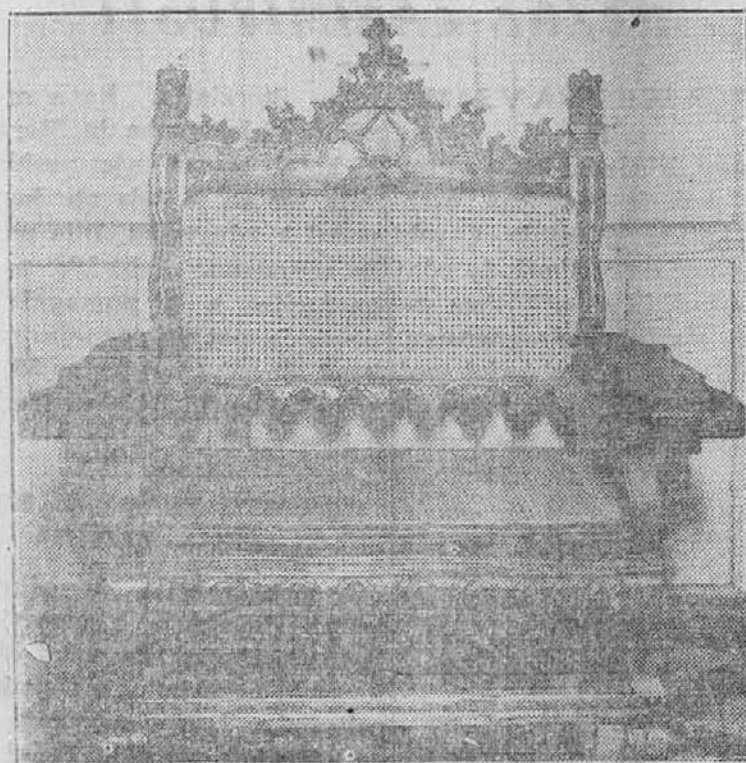
Kmete gonijo v zapor in konfinacijo

Trst, decembra 1936. — V Gabrovici pri Mačkovijski so oblasti veliko vaško zemljišče, ki je bilo last skoro vseh vaščanov, odvzeli in prodali na dražbi. Oni kmetje, ki so lahko odkupili na dražbi kos zemljišča, so bili vsaj deloma oškodovani za odvzete jim pravice. Vsi drugi, in sicer 11 po številu ostali brez zemljišča. Zaradi krivice, ki so jo utrpeli s tem postopanjem se je vseh 11 kmetov pritožilo. Njim se je pridružil še dvanajsti, in sicer Klement Purger, ki je bil pred leti obsojen na pet let konfinacije, a je radi amnestije že pred časom prišel domov. Prvotno so protestirali pri občinski upravi. Ker niso ničesar dosegli, so šli s protestom do višje instance. Oblosti pa so dale aretirati vseh 12 kmetov, ki so jih delj časa pridržali v zaporih, nato pa izpustili vse, razen Klementa Purgerja, ki so ga, kot se da sklepati, postavili pred tržaško konfinacijsko komisijo in ga ponovno konfinirali. Obdolžili so ga, da je nahujskal kmete, da se uprejo in kot državni nevarnega hujšaka in upornika tudi obsojili. Take zaslonbe je deležen naš kmet pri fašističnih funkcionarjih v borbi za svoje pravice in svojo zemljo.

Dovoljeni — nedovoljeni

Nekateri jugoslovanski listi smejo, kakor znano, v zadnjem času zopet v Italijo. Z raznimi sredstvi pa skušajo krajevne oblasti in fašistične organizacije preprečiti, da bi se ti časopisi lahko prodajali. Se so v spominu metode z ricinovim oljem od konca leta 1935 in začetka 1936. Teda so tudi z grožnjami raznim razprodajalcem na deželi in tudi v mestih direktno prepovedali prodajo jugoslovanskih listov. Celo glavnemu razpečevalcu v Trstu Italijanu-fašistu Parovelu so grozili z najhujšimi represalijami. Dejstvo je, da v glavnem mestu Primorske, v Trstu, se smejo prodajati jugoslovanski listi samo v kilosku na glavnem kolodvoru in v kilosku pri postaji žične žel. na Općine. Red-

OB OTVORITVI EVH. KONGRESA

Ko bo kardinal Dougherty iz Philadelphije otvoril 3. februarja evharistični kongres v Manili, Filipini, bo sedel na tem starodavnem sedežu, podobnem prestolu, ki je bil izdelan leta 1654.

tev s tem, češ, da jih nihče ne mara kupiti.

Povsod pasti

Bovec, decembra 1936. — Ko so med letošnjimi vojaškimi manevri bili vojaki v Bovecu, so tu in v okolici povzročili neprecenljive škode. Naše ljudi so izživali in jih oškodovali, kjer so le mogli. Ko so nekega dne prišli italijanski častniki v gostilno in zahtevali od gostilničarja, naj jim prinese radio, češ, da bodo za vse eventualne posledice oni odgovarjali, jim je ta ustregel želji. Pripomniti moramo, da so po naših vaseh morali imeti ljudje od začetka abesinske vojne radio-aparate v prostorih, ki niso bili dostopni javnosti, drugače so bili kaznovani z globo itd. Komaj pa je gostilničar ugodil častnikom, že so prestopili hišni prag finančni stražniki, ki so seveda naredili ovadbo. Pred kratkim je dobil prizadej gostilničar nalog od "ufficia del registro" za plačilo 85 lir globe.

Domneva se, da so bili častniki z finančnimi stražniki dogovorjeni, da so lahko na ta način prišli do gotovega deleža, ki jim pripada od vsake ovadbe. Lep primer, kako izkoriščajo naše ljudi!

Nečloveško postopanje

Trst, decembra 1936. — Fašistične oblasti postopajo čim dalje bolj nečloveško z aretiranci, bodisi s političnimi ali pa navadnimi tihotapci, ki si skušajo na ta način zaslužiti boren kosček kruha. V zadnjem času se je ponovno izkazalo, da se fašistični policij-

ne morejo nabavljati blaga, ker je predrago. Radi tega doživljajo na Reki dan za dnem, da že v popoldanskih urah n. nikjer najti več kruha. Dejanjsko vlada na Reki sedaj racionalizacija kruha, moke, masti in sladkorja. To so dobrote, ki jih je prinesla prosta cona Rečanom.

Ricinovo olje je moral piti

O božiču so fašisti v Gorici prisilili inšpektorja za cerkveno petje in organista v Podgori pri Gorici Lojzeta Bratuža, da je izpil večjo količino ricinovega olja, radi česar je moral več dni ležati težko bolan v domači oskrbi.

KRATKE NOVICE

Nehote je 20 letni Andrej Mrevlj iz Tabora pri Dornbergu ranil s strelom iz puške 19 letnega Franca Kovačiča precej nevarno v trebuh, ko je streljal ptice.

Iz neznanih vzrokov je pričelo goriti v seniku Josipa Preglja v Bukovici. Zaradi vetra je bila kmalu vsa zgraba v ognju. Priti so morali goriški gasilci, katerim se je posrečilo omejiti požar po nekaj urah. Škoda znaša 10.000 lir.

15 letni Silvij Ličen iz Rocola pri Trstu se je z vso silo zaletel v nek avtomobil, ko se je peljal s kolesom po strmi ulici. Pri tem si je prebil lobanjo in je kmalu nato umrl.

Za tri dni je moral zapreti pekarno Alojz Suban iz Gorjanskega pri Komnu, ker je prodajal kruh s prevelikim odstotkom vode.

V Modrejah pri Sv. Luciji je gorelo v hiši 34 letnega Valentinčiča Ivana. Zaradi vetra se je ogenj razširil in napravil precejšnjo škodo.

Iščite na delo in pridobite ovega neročnika, da čimprej lobite od Uprave katalog kampanjskih nagrad.

Naznanilo in zahvala

Z globoko potrptim srcem naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je dne 11. jan. 1937. za vedno v Gospodu zaspala naša ljubljena mati in soproga,

Marija Petkovšek

(ROJ. GRMOVŠEK)

Pokojna je bila doma iz fare Ajdovec na Dolcenskem, rojena leta 1878. Stara 21 let je prišla v Ameriko, in sicer v Springfield, Ill., kjer se je tudi poročila.

Pokojno, kot rojeno kmetko dekle in potem ženo, jo je srce vedno vlekel ven na deželo. Želja po samostojnosti se ji je spolnila, ko se je leta 1910 preselila s svojo številno družino samski na Willard ter se z vso spretnostjo gospodinjstva lotila dela za boljši dom. Pogreb blagopokojne se je vršil dne 14. jan. s peto sv. mašo zadušnico v cerkvi sv. družine in od tam na farno pokopališče "Holy Family cemetery".

V dolžnost si štejemo, da se tem potom prav lepo zahvalimo vsem našim dragim sorodnikom, prijateljem in znancem za njih veselejši pomoč in sočutje v bridkih urah preizkušnje.

Hvala tem, ki so jo obiskovali v bolnišnici in ji stali na strani ob uri ločitve iz te solzne doline. Hvala vsem, ki so čuli in opravljali skupne molitve ob mrtvaškem vsem. Hvala vsem, ki ste se v tako obilnem številu udeležili pogreba ter jo spremlili na njeni zadnji poti, in obenem kot soprogo pokojne prosim Vlas oproščenja, ker se vesled bolni na mojo temvečjo žalost nisem mogel udeležiti pogreba. Najlepša hvala ženskem Altarnemu društvu za venco, kakor tudi vsem, kateri so darovali cvetice.

Prav lepa hvala našemu g. župniku, Rev. J. Trinko, za lepe pogrebne obrede v cerkvi kakor tudi na pokopališču. Prisrčna hvala vsem, ki ste dali na razpolago svoje avtomobile za časa pogreba. Izraz najlepše zahvale pa moramo izreči mnogostevnim družinam in posameznikom, ki so darovali za sv. mašo. Končno še enkrat najlepša hvala vsem, ki ste šli nam na roko ter nas tolažili v teh težkih dneh preizkušnje in nam na kakorikoli način pomagali.

Dragi dobrotniki ker Vas je številno, se Vam ho moremo po imenu zahvaliti, naj Vam vsem bo Bog obilen plačnik. Mi pa Vaših dobrih del ne bomo pozabili do smrti.

Ti pa, draga soproga in mati, počivaj v Bogu, dokler se zopet srečno snidemo nad zvezdami.

Zaljubljeni ostali:

JOHN PETKOVŠEK, soproga: JOHN, M., JOE, ANTON, FRANK, MARTIN, WILLIE, sinovi: MARY BETON, ANNIE LASSEN, FRANCES BRUSKI, in DOROTHY, hčere: ANNA LIBICH, FANNIE ZAUBI, KATHERINE ANDREWS, in HANNA BUCAR, sestre.

Willard, Wis., 27. januarja 1937.

Naznanilo in zahvala.

Globoko potrtega sra naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je po kratki in mučni bolezni v Mercy Hospitalu v Clinton, Iowa, 14. januarja 1937. previden s sv. zakramenti za umirajoč v Gospodu zaspal in nas za vedno zapustil naš čez vse dobi in preljubljeni soproga in oče,

John Tancik

Pokojni je bil rojen v Meliki na Slovenskem, pokopan je bil s v. mašo 18. januarja 1937. na pokopališču sv. Boniface v Clinton, Iowa. V Ameriko je prišel leta 1887 v Clinton, Iowa; tu si je preskrbel dom in tukaj ostal do svoje smrti. Bil je zaposlen, dokler so mu moči pustile, v Disbrow Sash & Door Factory, cabinet maker. Bil je blaginjak pri društvu sv. Roka št. 10, Clinton, Iowa, odkar se je društvo začelo, leta 1894, in od leta 1902 je postal tudi tajnik; je bil toraj tajnik in blaginjak za društvo sv. Roka št. 10, Clinton, Iowa.

V dolžnost si štejemo iskreno zahvalo za izraženo nam sožalje in sočutje, posebno Mr. Joseph Zalar-ju, glavnemu tajniku K. S. K. Jednote.

Iskreno zahvalo tudi Mr. in Mrs. Joseph Jontes, Mr. John Klemen in Mrs. Strk, vsi iz Joliet, so pokojnega obiskali na mrtvaškem odru in poslali lepe rože; naj vsem ljubi Bog stoterno povrne in poplača.

Pokojnega preljubljenega soproga in očeta priporočamo v molitev in v blagi spomin; naj v miru počiva, naj mu sveti večna luč.

Zaljubljeni ostali:

MARY TANCIK (roj. Ivancič), soproga: DAVID TANCIK, v Detroit, Mich., PEREGRIN TANCIK, Green Bay, Wis., JOSEPH TANCIK in TONY TANCIK, sinovi: MARY TANCIK in BERTHA (omožena Guggman), hčere; vsi ti so tu v Clinton. Sinova LEON TANCIK in CELESTIN TANCIK, sta že pred leti umrla.

Clinton, Iowa, 28. januarja 1937.

Naš glas

ZAKAJ NAJ BI BILO NAS KATOLIČANOV STRAH?

And. Tomec

Nasprotniki nas katoličanov ni. pogostoma povdarjajo, da je nas katoličane — strah.

Človek ne bi vganil, česa mislijo, da nas je strah oz. da bi nas imelo biti strah, ko bi nam obenem že tudi ne dali spoznati, česa in zakaj oni mislijo, da nas je strah.

Torej nas katoličanov je strah — pa še vemo ne, česa in zakaj nas je strah in bi tega nikdar ne vedeli oz. ne vganili, česa in zakaj nas je strah, ko bi nam tega sami oni ne povedali, ki vedo povedati, da nas je strah.

Zakaj pa bi mi tega nikdar ne vedeli, oz. nikdar sami ne vganili?

Zato, ker je trditev, da je nas katoličanov strah radi nekaj takega, preneumna, ker bi to, če bi bila resnica, kot trdijo nasprotniki da je, ne delalo nam katoličanom nobenega strahu, temveč bi ravno mi katoličani imeli največ vzroka se tega veseliti, to pozdravljati, če bi se to kdaj v resnici zgodilo — saj to bi ravno za katoličane pomenilo nekaj zelo velikega — to bi pomenilo njih rešitev in osvoboditev...

Nasprotniki namreč trdijo, da vera ni nič drugega kot laž, humbug, sleparija, zmota in prevara in da je nas katoličanov strah, ko vidimo, da veri kot taki, preti nevarnost, da se jo popolnoma razkrinka in s tem povzroči njen — konec.

Da je nas katoličanov, posebno dandanes, ko se na vseh krajih in koncih vse vzdiguje proti veri, strah, da bo nekega lepega dne zasijala luč moderne znanosti kot zarja resnice po vsem svetu in bo kot solnce megle pregnala temo vere in praznoverja in dokazala se bo laž, pokazal se bo humbug, odkrila sleparija, spoznala zmota, sprevidela prevara in — konec bo vere, konec cerkve, konec katoličanstva — tega se pa zelo boje duhovniki, ker ne bodo mogli več z vero ljudi slepariti, jih poneumnjevati in za nos voditi, tega se silno boje katoličani in polšača se jih že naravnost paničen strah, češ, kaj bo? vere bo konec, nas katoličanov bo konec...

Kaj! Nas katoličanov naj bi bilo strah, da se ne bi laž in humbug dokazalo, sleparijo odkrili, zmoto spoznalo, prevaro sprevidelo? Mi katoličani naj bi se bali, da ne bi bilo konec vere, ki ni nič drugega kot laž, humbug, sleparija, zmota, prevara? Nas katoličanov naj bi bilo strah, če bi bilo z vero vred potemtakem konec tudi njenih zapovedi in naših dolžnosti do nje? O, zakaj pa in čemu?!

Strah bi naj torej nas bilo, spoznati vendar enkrat, kako dolgo in kako strahovito smo se motili, ko smo bili vendar tako dolgo in trdno prepričani, da je vera nekaj nepremagljivega, da je vera od Boga razodeta resnica in da Bog v resnici obstoji?

Strah naj bi nas bilo pred milijo, da vtegnemo biti enkrat, ako srečni, da se nam dekaže, ako kruto da smo bili sleparjeni in goljufani z vero, kako naporno in krivo da smo ravnali, ko smo se držali vere in po njenih zapovedi živeli, ko smo se z ozirom na vero in Boga zatajevali in premagovali, radi vere zaničevanje trpeli, se toliko trudili in delali, se borili in žrtvovali — pa vse to zastoj, vse za prazen nič?

O, vi nasprotniki katoličanstva, mi se tega ne bojimo, nas ni pred tem nič strah — mi bi se tega le veselili, samo če bi bilo to resnica, ker mi ne maramo za vero, ne maramo po njej živeti, ne maramo v njej vztrajati, če vera ni nič drugega kot laž, sleparija, zmota, prevara, izmišljotina, praznoverje. Mi ne maramo nobenega Boga, nočemo priznati nobenega Boga, ako ga

Ako je vera res to, kar vi trdite, da je, nas katoličanov ni prav nič strah konca take vere; še želeli bi ga, še veselili bi se ga.

Ako pa je vera od Boga razodeta resnica, pa zopet se nam katoličanom ni prav nič treba bati za njo in za njen obstoj, ker bo prej sveta in človeštva konec, kako pa vere. — Torej v vsakem slučaju, naj bi bila vera to ali to, nas katoličanov ni nič strah — pač pa je strah, hudo strah one, ki nam katoličanom očitajo strah; strah jih je pri misli, kaj pa če je vera in vse to, kar vera uči, vendarle resnica, kaj pa če imajo katoličani vendarle prav, ko se držijo vere in po njej živijo?

In glejte ta njihov strah je vzrok njihovega vpitja in boja proti veri. Kaj mislite, da bi bili drugače proti veri, če bi jih ne bilo strah?

Čemu vendar in zakaj? Ali jim je vera kaj na poti, če zanje ne marajo? Ali je njim kaj škode zato, če kdo drugi po veri živi, če je pošten in če jim zato nič hudega ne naredi, če jih ne ogoljufa, ne okrađe ali kako drugače ne oškoduje?

Ali ni tudi za brezverce boljše, da se ljudje ravnajo po božjih zapovedih in po naukih vere in da se jih ni bati da bi jih okradli in jim kako krivico naredili?

Kaj drugega naj bi potem vzrok bilo, da so brezverci proti veri, kakor to, da jih je strah — strah pred vero — strah pred resnico, nikakor pa ne strah pred lažjo, pred sleparijo, pred zmoto in prevaro.

Torej nas katoličanov glede obstanka vere ni nič in nas nima biti nič strah — saj menda zato smo pa ravno mi katoličani za svojo stvar tako brezbržni, da je grdo, ker so nasprotniki za svojo napačno, tako vagano, negotovo, obupapolno stvar, bolj vneti in delavni kot mi, kar pa ima za nas usodopolne posledice.

Pač pa bi nas katoličanov imelo biti strah, ko vidimo med nami take "osrečevalce" naroda, ko vidimo, kakšna mešanica so njihovi listi, katere berejo nevedni ljudje v svojo največjo nesrečo. — Za te žrtve protiverškega fanatizma naših "naprednjakov" nas edino je in ima biti strah — zato, ker svojega bližnjega ljubimo in skrbimo za njegovo srečo, med tem, ko ste vi "naprednjaki" njegovi največji sovražniki in ga s svojim temtatem konec tudi njenih zapovedi in naših dolžnosti do nje? O, zakaj pa in čemu?!

Strah bi naj torej nas bilo, spoznati vendar enkrat, kako dolgo in kako strahovito smo se motili, ko smo bili vendar tako dolgo in trdno prepričani, da je vera nekaj nepremagljivega, da je vera od Boga razodeta resnica in da Bog v resnici obstoji?

Strah naj bi nas bilo pred milijo, da vtegnemo biti enkrat, ako srečni, da se nam dekaže, ako kruto da smo bili sleparjeni in goljufani z vero, kako naporno in krivo da smo ravnali, ko smo se držali vere in po njenih zapovedi živeli, ko smo se z ozirom na vero in Boga zatajevali in premagovali, radi vere zaničevanje trpeli, se toliko trudili in delali, se borili in žrtvovali — pa vse to zastoj, vse za prazen nič?

O, vi nasprotniki katoličanstva, mi se tega ne bojimo, nas ni pred tem nič strah — mi bi se tega le veselili, samo če bi bilo to resnica, ker mi ne maramo za vero, ne maramo po njej živeti, ne maramo v njej vztrajati, če vera ni nič drugega kot laž, sleparija, zmota, prevara, izmišljotina, praznoverje. Mi ne maramo nobenega Boga, nočemo priznati nobenega Boga, ako ga

Neizrečeno vam bomo hvaleščnost, ki jo imamo za svoje odrešenje — sicer pa ostanemo in vztrajamo v veri brez najmanjšega — strahu.

"MATI SKRB"

ROMAN

Spisal
Herman Sudermann
Prevedel
Mirko Javornik

A Elsbeth se je zahvalila: "Tvoj oče ne govori rad z nami, je rekla mama, zato tu di vi ne smete priti na obisk k nam. Oče bi me morda zapodil z dvorišča."

Odvrnil ji je, rdeč do ušes: "Tega zatrdno ne bo storil." — In zelo ga je bilo sram. Ona je vrgla pogled proti hiši na ravni, ki je ležala komaj tristo korakov od ceste. Rdeč plot je sijal v soncu in celo sivi, razpadli skednji so zrl prijazneje kot navadno.

"Prav čedno je pri vas," je rekla in dala levico nad oči za senčnik.

"O, da," je odgovoril in srce mu je zaplalo v ponosu, "in na vratih pri skednju je pribita sova. A pri nas bo še veliko, veliko lepše," je resno pristavil čez kratek čas. "Samo da jaz pridem na vlado." In začel ji je razlagati svoje načrte za bodoče. Pazljivo ga je poslušala, a ko je končal, je dejala še enkrat: "Trudna sem, moram se odpočiti." In namignila je, ko da boče sesti na rob jarka.

"Ne tukaj v vročini," jo je svaril, "pojdite, iskala bova prvi brinjev grm."

Dala mu je roko in pustila, da jo je trudno peljal čez trate, ki so bile napihnjene v kratine kakor valujoče morje. Tja proti robu gozda so rasli osamelci brinjevi grmi, ki so strmeli od ravne površine kvišku kakor črna znamenja.

Pod prvim od teh grmov je počepnila, tako da je senca skoraj popolnoma zavijala njeno nežno, ozko postavo.

"Tukaj je še vprav dovoli prostora za tvojo glavo," je rekla in pokazala na krutino, ki se je nahajala še v senci.

Zleknil se je no trati. Glavo je položil na tlo in čelo mu je pokrival rob njenega krila.

Ona se je trudno naslonila v gosto vejevje, da bi v niem našla opore.

"Igle prav nič ne bodejo," je rekla potem, "dobro so z nama; mislim, da bi mi dva lahko prišla celo skozi ograjo okrog Trnuličice."

"Ti — jaz pa ne," ji je odvrnil in leže uprl oči vanjo, "menje je še vsak trn zbolel — nisem princ iz pravljice, še neumni tretji brat nisem."

"Vse bo prišlo," ga je tolažila; "ne smeš imeti vedno tako žalostnih misli!"

Hotel ji je nekaj odvrniti, a ni našel pravih besed, in ko je v mislih zrl proti nebu, je zletela zgoraj pod sinjim nebom lastavica mimo. Tedaj je nehote zažvižgal, kakor da bi jo hotel privabiti k sebi, in ko je ni bilo, je zažvižgal v drugo in v tretje.

Elsbeth se je smejala, on pa je žvižgal dalje — naprej, ne da bi vedel, kako, in ne da bi pomislil, zakaj? A ko se je lil z ustnice zvok za zvokom mu je bilo, kakor da je postal zelo zgovoren in ko da bi na ta način lahko vse povedal, kar mu je stiskalo srce in za kar bi v besedah nikdar ne našel poguma... Vse, kar ga je žalostilo in za kar ga je bilo skrb, je prihajalo na dan. Zaprl je oči in hkrati poslušal, kako so zvoki govorili namesto njega.

Mislil je, da je ljubi Bog v nebesih namesto njega povzel besedo in pripoveduje zdaj vse, kar se tiče njega, celo to, o čemer si sam ni prišel nikdar na jasno.

Ko je odprl oči, ni vedel, kako dolgo je ležal in žvižgal, a videl je, da je Elsbeth jokala.

"Zakaj jokaš?" je vprašal.

Ni mu odgovorila, z robcem si je otrla oči in vstala.

Nekaj časa sta molče korakala dalje.

Ko sta prišla v gozd, ki je ležal pred njima ves gost in črn, je obstala in vprašala: "Kdo te je tega naučil?"

"Nihče," je dejal, "prišlo mi je kar samo od sebe."

"Ali znaš tudi na piščal?" je izpraševala naprej.

Ne, tega ni znal, tudi slišal ni še nikdar, vedel je samo, da je piskanje bilo najljubši posel starega kralja Friderika.

"Tega se moraš naučiti!" je dejala.

Menil je, da bo to zanj pretežko.

"Vsaj poskusi," je svetovala, "postati moraš umetnik, velik umetnik."

Ustrašil se je, ko je to rekla. Komaj, komaj si je drznil njene misli dalje misliti.

Ko sta dospela na ono stran gozda, sta se ločila. Elsbeth je šla dalje proti "beli hiši", Pavel pa se je obrnil. Ko je spet zagledal brinje, pod katerim sta sedela, se mu je vse zazdelo kakor sen in tako je ostalo tudi za naprej.

Dva, tri dni je preteklo, preden si je upal ziniti materi kaj o svoji dogodivščini, potem pa ni več vzdržal in ji je priznal vse.

Mati ga je dolgo gledala in odšla ven, a od zdaj naprej je na skrivaj prisluškovala, kdaj bo ujela kak zvok njegovega žvižganja.

Otroka sta šla še večkrat skupaj domov, a taka ura, kakor je bila tista pod brinjem, ni več prišla.

Kadar sta šla mimo grma, sta se spogledala in se nasmejljala, a nobeden si ni upal predlagati, da bi še enkrat sedla tja.

Tudi piščali ni nobeden več omenil, a Pavel je vendar na skrivaj dovolj premišljeval o tem. Zdelo se mu je nekaj nebeškega, nezasiščenega, podobno znanosti, ki so jo učile logaritmične tabele. Da, če bi bil razumen in nadarjen ko brata! — a bil je neumen, aboten fant, ki je bil lahko vesel, če so ga pustili, da je skrbel za druge.

Pogosto se je izpraševal, kako neki zveni tako piskanje in kakšni so tisti ljudje, ki to znajo. Imel je visoke misli o njih in je verjel, da morajo vedno gojiti velike in svete misli, kakor so se njemu dvigale le v zelo redkih trenutkih, kadar se je zaes poglobil v žvižganje.

In potem je prišel dan, ko je imel videti piskača obraz v obraz.

Bilo je kalnega, viharnega popoldneva v novembru. Ze se je začelo temniti, ko je zapustil šolo in romal počasi po cesti domov. Tedaj so se mu prikradli iz gostilne, kjer se je shajala vsa svojata iz soseske, čudni zvoki na uho. Nikdar jih še ni slišal, a je takoj vedel: to mora biti piskač. Prisluškujoč je obstal na gostilniškem pragu, udje so mu drhteli. Zvoki so bili podobni njegovemu žvižganju, a so bili mnogo mehkejši in polnejši. "Tako igrajo angeli pred božjim stolom," si je mislil.

(Dalje prih.)

Idite na delo in pridobite novega naročnika, da čimprej ljubite od Uprave katalog kampanjskih nagrad.

RAZNE ZANIMIVOSTI

KAJZER SE STARA V SAMO-TI

Doorn, Nizozemska. — Pred nekaj leti še mogočna osebnost, katera je držala v roki usodo milijonov ljudi, je zdaj bivši nemški kaiser Viljem zapuščen starček v pregnanstvu. Preteklo sredo je obhajal svoj 78. rojstni dan in čeli dan ni bilo k njemu nobenega zunanje obiskovalca, izvenemši nekega pastora. Tudi darila in čestitke iz Nemčije so bila bolj maloštevilna kakor prejšnja leta.

OPERNI PEVEC ZABODEN PRI VAJI

New York, N. Y. — Usodna nesreča se je pripetila pretekli tork pri vaji za neko operno predstavo v takozvani Metropolitan. V nekem prizoru je imel pevec Lawrence Tibbett z bodalom naskočiti na drugega pevca, Josepha Sterzini. Ko je to storil, je bodalo ranilo

roko Sterzinija. Rana se je zdelala malenkostna in Sterzini ni hotel zaradi nje prekiniti vaje ter se je šele ob koncu podal k zdravniku. Bilo pa je že prepozno. Odredila se je operacija, a ni pomagala in pevec je pet ur pozneje podlegel. Sterzini je bil star 52 let in je bil že 30 let član Metropolitan opere.

NAMESTO ZLATA — POZLAČENA ZLITINA

Lyonska policija je odkrila veliko sleparstvo z nepravilnimi zlatnimi palicami. Že nekaj časa je imela neke trgovce z zlatimi palicami v Lyonu na sumu, da ne kupujejo pravilno. Sedaj je enega med njimi aretirala in je mož priznal, da je prodajal ljudem nalice, ki so bile narejene iz neke površno pozlačene zlitine. Ker velja ena sama prava palica okrog 300.000 frankov, je možakar svoje kupce opeharil za težke milijone.

Velike kampanjske volitve! Nadvojvoda ali kraljica?

V letošnji kampanji bodo prava posebnost letošnje kontestne volitve kakoršnih še ni bilo. Naročniki "Amer. Slovenca" bodo v tem času izvolili zopet tri osebe na sledeča častna in odlična mesta:

1. Oni tekmeč ali tekmovalka, ki bo prejel(a) do zaključka kampanje do 30. aprila 1937. najvišje število glasov, bo izvoljen(a):

Če možki: ZA ČASTNEGA NADVOJVODA vseh naročnikov "Amer. Slovenca".

Če ženska: ZA ČASTNO KRALJICO vseh naročnikov "Am. Slovenca".

2. Oni tekmeč ali tekmovalka, ki bo prejel(a) do zaključka kampanje drugo najvišje število glasov, bo izvoljen(a):

Če možki: ZA ČASTNEGA VOJVODA v pomoč Nadvojvodi ali kralji.

Če ženska: ZA ČASTNO PRINCEZINJO v pomoč Nadvojvodi ali kralji.

3. Oni tekmeč ali tekmovalka, ki bo prejel(a) do zaključka kampanje tretje najvišje število glasov, bo izvoljen(a):

Če možki: ZA ČASTNEGA PRIBOČNIKA Nadvojvodi ali kralji.

Če ženska: ZA ČASTNO DVORNOICO Nadvojvodi ali kralji.

POLEG ČASTNIH TITELNOV DOBIJO GLAVNI ZMAGOVALCI SE NASLEDNJE NAGRADE:

Prvi ali glavni zmagovalec(ka) prejme častno nagrado:

ZMAGOSLAVNO SREBRNO KUPO

Drugi zmagovalec(ka) prejme častno nagrado:

KRASNO ZLATO URO

Tretji zmagovalec(ka) prejme častno nagrado:

KRASEN ZLAT PRSTAN

Na vseh nagradah bodo v spomin na to kampanjo vrezana imena zmagovalcev.

PRAVILA ZA KONTEST SO:

1. Kandidat za to tekmo postane lahko vsaka oseba možki ali ženska, bodisi, da se prikladi sam(a), ali ga(jo) nominira kdo drugi. Od te pravice so izključeni vsi oni, ki so vpisani v upravi, uredništvu ali tiskarni A. Slovenca.

2. Pogoji za nominacijo ali priklajenje kandidatov so: a) z priklajenjem ali z nominacijo se mora poslati najmanj enega novega naročnika za list A. Slovenec z naplacom naročnine; b) tako priklajen, ali po drugem nominiran popularni kandidat se objavi v listu.

3. Glasovanje se vrši po sledečem redu: a) Glasovanje se vrši 100 dni od 20. januarja 1937 pa do 30. aprila 1937. Veljavnost in število glasov je razdeljena v dve dobi, kakor sledi:

b) Glasovi se štejejo po Upravi "Amer. Slovenca" prejetem denarju za naročnine za list in sicer:

c) V dobi od 20. JANUARJA 1937 pa do 15. MARCA 1937 šteje vsak dolar, ki se plača na račun poravnave ali obnove STARE NAROČNINE 1000 (en tisoč) glasov. Vsak dolar, ki se plača v tej prvi dobi za NOVE NAROČNINE, šteje 10.000 (deset tisoč) glasov.

d) V drugi dobi začeti s 16. MARCEM 1937 pa do 30. APRILA 1937, se število glasov za vsak za naročnino plačan dolar zmanjša za polovico od števila v prvi dobi in sicer šteje vsak dolar, ki se plača v tej drugi dobi na račun poravnave ali obnove STARE NAROČNINE 500 (pet sto) glasov. Vsak dolar, ki se plača v tej drugi dobi za NOVE NAROČNINE, šteje 5000 (pet tisoč) glasov.

4. Novim naročnikom se smatrajo samo taki, ki zadnjih 6 (šest) mesecev od dneva, ko prejme Uprava za nje naročnino, niso bili naročniki na list.

5. Novim naročnikom se ne smatrajo taki slučajji, n. pr. da bi se listu odpovedal mož in bi se žena naročila, ali obratno. To je, da bi se enemu listu ustavil in naslovil na drugega. Dovoljeno pa je, če se želi naročiti mož zase in žena zase in da oba prejmeta vsak svoj list. Isto velja za sinove in hčere v eni in isti družini, na enem in istem naslovu.

6. Vsak, ki pošilja naročilo, mora jasno omeniti, komu naklanja svoje glasove. Pravico do volitve ima vsak, ki pošilja naročnino.

7. Glasove se tedensko objavlja v listu.

8. Za slučaj, da se pripeti pri objavi glasov kakšna napaka, sprejema list le to odgovornost, da objavi pravilno popravilo.

9. Vsakdo lahko prikladi ali nominira samega sebe ali kogarkoli drugega ter nakloni svoje glasove samemu sebi ali komurkoli drugemu.

10. Glasov, ki so enkrat objavljeni v listu se ne more prenesti v korist drugemu kandidatu; lahko pa jih vsak po želji nakloni komurkoli, dokler niso objavljeni.

11. V slučaju, da pri zaključku kampanje dobita dva kandidata z najvišjim številom glasov enako število, dobita oba enako nagrado.

12. V kakem morebitnem sporu med kandidati in agitatorji v tej kampanji ima končno in zadnje razsodbo Uprava lista.

Pisano polje

J. M. Trunk

Heureka — našel je.

Westbrook Pegler je našel in po njem je našel g. Molek in oba sta našla, da je Moskva na španskih homatijah popolnoma nedolžna, in da je vsega kriva la španska duhovščina, katoliška duhovščina, seve, in vse te najdbe sta našla pri jezuitu Wilfredu Parsonu, in ker je ba je hudo dregnil katoliško španske cerkev jezuit Parson, dregne tudi g. Molek in štokne: "Toda slovenski listi, ki so pod komando frančiškanov, bodo še nadalje čakali, da je civilna vojna v Španiji delo Moskve, delo ruskih boljševikov. Ubogi ljudje, ki morajo verjeti frančiškanskim potegavčinam." Arhimed je kričal samega veselja: "Heureka, heureka... našel sem," in tako je našel tudi g. Molek po Peglerju in posredno celo pri jezuitu.

O potrebi nekih nujnih reform ni nobenega prerekanja, in ta potreba se je prikazala že v 19. stoletju in zdaj smo globoko že v 20. Ako je krivda le na strani katoliške duhovščine, nihče ne bo te krivde zagovarjal, kdor pa pozna, kako prihaja do potrebnih reform, bo vedel, da do reform ne pride kakor bi s prsti počil. Če so si Španci izbrali to pot, naj jo imajo. Lahko bi bili vse cerkvene premoženje konfiscirali, prodali umetnine cerkva...zavodov in izgnali duhovnike in...nunc., in potem bi bilo nekaj upanja, da se bodo parkrat dobro najedli. Izbrali so si pa pot, da so vse požgali in uničili in vse pomorili, zdaj naj pa gledajo, kolikokrat se bodo najedli.

Vsaj za zdaj bi veljalo: Moskva je na civilni vojski v Španiji čisto nedolžna, in nedolžni so ruski boljševiki, kriva je ta krvave edinole španska katoliška duhovščina, in ker je ta temeljito pobita, niti kakih reform ne bo več treba, korenito so vse reforme izpeljane. Heureka — našli so.

Koroška že vedno straši.

List "Delavska Politika," glasilo slovenskih socialistov, ima članek "Oboževalci fašizma." Stvar izgleda, da so neki slovenski krogi hudo zatebljeni.

v Hitlerja in njegov fašizem, kar bi bilo res več ko čudno, ko dela ta nemški fašizem križ čez koroške Slovence, kakor je razvidno iz izjav v romanu "Die Schwabenmargaret," in iz lista "Voelksicher Beobachter", ki je hrana neke "narodne gospode." List trdi: "Naši špabirgarji se bo brivnicah in gostilnah ogrevajo za kljukasti križ in modrujejo: "Da, Hitlerja nam je treba."

Ne vem, kako je, klaverno je, ako je tako, zdi se pa, da socialist je preveč vidi, ker Hitler socialistov ne more. Pohvali se, da so "socialisti tisti, ki priznavajo upravičene interese našega naroda in razkrivajo nakane fašistov, ki bi radi tudi drugim narodom vzeli svobodo, potem ko so jo ugrabili svojim lastnim." Prav, prav, če je tako.

Stvar se pa nanaša na Koroško, katero požira nemški fašizem, da je že zdaj komaj le slaba sled te slovenske Koroške. Ampak, gospodje socialisti, kako pa je bilo tedaj pri glasovanju, ko bi se bili lahko za vedno zaščitili "narodni interesi našega naroda"? Ali niso imeli glas tudi množični slovenski socialisti? Kako so glasovali, kako zastopali narodne interese? Kako? Na prstih bi se lahko preštelo tiste socialiste, ki so glasovali v odlični uri za narodne interese, vsi drugi tisočeri pa so glasovali zoper te interese. In zdaj se postavljajo za zaščitnike teh interesov! Le okrajte malo to "narodno gospodo," ako se ogreva za kak nemški fašizem, ampak roko na prsa, ko je šlo prav pri vas za — narod.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

VELIK BLAZNIKOV PRATIKA

ZA LETO 1937

JE TUKAJ!

Kaker vsako leto, je tudi letos prav zanimiva. Krasijo jo lepe številne slike in druge zanimivosti. Naročite jo takoj dokler zaloga ne poide, da ne bote prepozni. Stane s poštnino vred

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna
AMER. SLOVENEK
1849 W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

LEP UTIS

napravi

lepa tiskovina

na vsakega. Naročite tiskovine

za vaše društvo ali zase od slovenske tiskarne

Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,

Chicago, Illinois

Ne bodite sužnji neprebave

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Želodeno
zdravilo
iskreno
priporočano

— Pišite po brezplačen vzorec —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Send me a free sample.

Name
Address

Pri vseh
drugistih